СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 96. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, субота, 26-го квітня 1947. No. 96. JERSEY CITY and NEW YORK, Saturday, April 26, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

МАЙНЕРИ ДІСТАЛИ ЗВОРОТ У МІЛЬЙОНАХ; ДАРУВАЛИ СТО ТИСЯЧ ІНШИМ

Юнія шахтярів Юнайтед Майн Воркерс оф Америка дістала від федерального суду у Вашинґтоні зворот $2,800,000, котрі суд тримав як запоруку, що шахтярі не вийдуть на страйк після 14 квітня. Це є частина кари у висоті $3,500,000, наложеної в грудні 1946 федеральним судом на юнію за те, що вона видала наказ до страйку в супереч заказові суду. Опісля Найвищий Суд знижив кару на $700,000, отже решта мала бути звернена, якщо юнія дотримає слова та відкличе страйк. Це сталося щойно після того, як минув час жалоби по смерти 111 шахтярів, що згинули в майні в Сентралії, Илл. і тому тепер суд звернув цю решту. Заки суддя Ґолдсборо звернув решту кари, він остеріг юнію, що заказ вийти на страйк ще є правосильний.

Негайно після отримання цих грошей шахтярська юнія зробила дарунок у висоті $100,000 для юнії телефонних робітників, які вийшли на страйк перед більш ніж двома тижнями і не можуть добитися полагоди спору. Юнія телефонних робітників має замало фондів і тому заходить можливість, що страйк покінчиться невдачею. Для її підтримки майнерська юнія дала згадану суму з засторогою, щоб звернула ці гроші, якщо прийде колись до сили.

ВИДАВЦІ ГАЗЕТ ЗА ОБОВЯЗКОВЕ ПОСЕРЕДНИЦТВО В ПРОМИСЛОВИХ СПОРАХ.

Американське Товариство Видавців Газет, яке відбуває річне зібрання в Ню Йорку, винесло резолюцію, щоб завести в цілому краю обовязкове посередництво для наладнування спорів між підприємцями й робітниками. Крім цього відповідна комісія приготовила резолюцію з домаганням, щоб виключити загально-краєві переговори між юніями й підприємствами та ставити однакові домагання в робітничих контрактах у цілому краю.

РОБІТНИЧА ДЕМОНСТРАЦІЯ ПРОТИ ЗАКОНОПРОЕКТІВ.

У четвер 24 квітня вийшли 250,000 робітників у фабриках авт у Дітройті на півтретя годинну демонстрацію з протестом проти нових законопроектів, над якими тепер ведеться дискусія в конгресі. Робітники зібралися на масове віче перед ратушем й ухвалили відповідні резолюції. До них прилучилися телефонні робітники, які тепер страйкують.

БУДУТЬ БУДУВАТИ ЦЕПЕЛІНИ ДЛЯ ПОДОРОЖУВАННЯ.

Дирекція Ґудір Тайр енд Роббер Компані в Акроні, у стейті Огайо, оповіщує, що вона запросила бувшого будівничого повітряних балонів-цепелінів, д-ра Ґуґа Екенера, до праці для будови нових балонів. Екенер має тепер 72 літ, він уже був зайнятий працею в підприємстві Ґудіра, а під час війни перебував у Німеччині. Він не був чинний для війни, бо на війні балони непридатні. Балони, як твердить Екенер, є придатнішими до подорожування, бо на них більше вигоди ніж на літаках і людина не чує змучення.

МОЛОКО ПОДЕШЕВІЄ НА ОДНОГО ЦЕНТА.

Від 1 травня подешевіє молоко на одного цента, як це оприлюднили молочарські підприємства в околиці Ню Йорку. Доручення на знижку цін прийшло від секретаря рільництва Клинтона П. Андерсона. Підприємці твердять, що знижка цін стоїть у звязку з політикою президента Трумана. Підчас пресової конференції у Вашинґтоні президент заявив, що він не буде нікого спонукувати знижувати ціни продуктів і його промова в справі знижки цін у понеділок у Ню Йорку є його кінцевим зазивом. Хто з підприємців не послухає цього зазиву „копає собі гріб" твердив президент.

ПРЕЗИДЕНТ У СПРАВІ ВЕТА РОБІТНИЧОГО ЗАКОНУ.

На пресовій конференції в четвер 24 квітня президент заявив, що він з ніким не говорив про те, що він покладе вето проти нового робітничого закону, над яким тепер ведеться дебата в конгресі. Запит до президента поставив один кореспондент на підставі твердження конгресмена Селера перед голосуванням у палаті, що президент покладе вето, коли б законопроект перейшов. Заяву президента пояснюють, що він мусить наперед розглянути новоухвалений закон, щоб міг сказати свою думку.

НЕ БУДЕ ЗАГАЛЬНОЇ ПІДВИШКИ КОМІРНОГО.

Комісія банкова в палаті репрезентантів на ділі погребала нагоду до загальної підвишки комірного на цей рік. Комісія одобрила законопроект 20 голосами проти 3, щоб заборонити підвищування рентів найменше до 31 грудня біжучого року, відтак стеля на комірне може бути продовжена до 31 березня 1948. р.

Цілий штаб випрацьовує пляни нової політики

Як лише поверне секретар Джордж С. Маршал із московської конференції, він застане у Вашинґтоні готовий штаб помічників для випрацювання точних плянів у веденні нової закордонної політики. Пляни мають на меті виключити безупинні вагання в закордонній політиці під впливом щоденних суперечних вістей, а радше мати на увазі приноровлювати хвилеві зміни до постійних засад політики.

На чолі нового дорадчого штабу буде поставлений Джордж Ф. Кенан, який знає основно справи Советського Союзу. Крім цього ще згадують такі імена: Чарлз Боглен, Джозеф Джонсон, Бенджамен Коген. Перше засідання цього комітету буде присвячене розглядові тактики Советської Росії на конференції в Москві і вироблення пляну, як поступати дальше в европейській політиці. Як твердить Джеймс Рестон, дипломатичний вашинґтонський кореспондент Ню Йорк Таймсу, відповідальні столичні чинники дуже похнюплені після отримання вістей з московської конференції. Найбільше негодування проявляється між конгресменами, хоч урядовці у департаменті стейту оцінюють положення як більше надійне. Загальне переконання таке, що советську експансію треба спинити в різних частинах світу на такий лад, як це тепер робиться в Греції й Туреччині. Розмови над цими плянами почнуться вже наступного тижня.

БУВШИЙ АМБАСАДОР ЛЕЙН СПРОСТОВУЄ НЕВІРНІ ПОГЛЯДИ ПРО ПОЛЬЩУ.

Артур Блис Лейн, недавній американський амбасадор до Польщі, назвав „потрясаючими" вісті з Польщі, оприлюднені перед трьома днями французьким кореспондентом Пертінаксом після його розмови у Варшаві з теперішнім премієром Польщі Йосифом Циранкевічом. Лейн називає теперішній уряд Польщі „тимчасовим" і каже, що Циранкевіч не може говорити іменем правдивої соціялістичної партії, бо та партія була зліквідована в Польщі, як лише туди прийшли комуністи. Крім цього Циранкевіч не є „господарем у своїм домі", бо Советська Росія трактує польський уряд як свого квіслінґа й тому погляди Циранкевіча не відзеркалюють правдивого настрою населення Польщі.

„ГРЕЦЬКІ СУСПІЛЬНІ ВІДНОСИНИ Є ВЗІРЦЕВИМИ В ПОРІВНАННІ ЗІ СОВЄТСЬКИМИ".

Ирвинг Брави, референт закордонних відносин Американської Федерації Праці, вернувся щойно з подорожі по Греції і предложив звіт урядові Федерації у Вашинґтоні. На підставі цього звіту АФП плянує повести акцію для здемократизування робітничих юній у Греції. Не зважаючи на недостачі у суспільних відносинах у тому краю, Брави твердить, що „теперішні суспільні відносини у Греції є взірцем демократії в порівнанні з Росією і країнами, які стоять під її впливом".

Закінчення конференції в Москві

КІНЦЕВІ РІШЕННЯ; ЧЕРГОВА СЕСІЯ ВІДБУДЕТЬСЯ В ЛОНДОНІ В ЛИСТОПАДІ; МАРШАЛ В ДОРОЗІ ДОДОМУ.

Москва, 24. квітня. — Сьогодні в год. 7:45 ввечері Рада міністрів закордонних справ після 44 сесій закінчила свої найдовші безуспішні наради. Чергову звичайну пленарну сесію визначено на листопад в Лондоні. Прийнято теж пропозицію ген. Маршала, що на випадок, якщоб всі міністри були в Ню Йорку на сесії Загального Зібрання О.Д. у вересні, то й тут відбудуться короткі наради. На сьогоднішній сесії рішено теж назначити комісію чотирьох великодержав, яка мала б відбути наради у Відні 12-го травня та розглянути спірні пункти в пропозиції договору з Австрією. Молотов відкинув пропозицію ген. Маршала, щоби справу договору з Австрією передати Загальному Зібранні О.Д. Стверджується, що, не зважаючи на неуспіх конференції, настрої на кінцевій сесії не були такі пригноблюючі, як можна було сподіватися. Ген. Маршал на пресовій конференції заявив, що конференцію в Москві належить вважати за „першу рунду". Сесію закінчено всілякими чемностевими подяками за гостину і гостинність. Міністри і делегації не скривали деякого вдовілля, що ці безплідні наради закінчено. Ген. Маршал виїде з Москви літаком завтра вранці і в дорозі до Вашинґтону зупиниться тільки дві години в Берліні та одну годину в Парижі. До Вашинґтону він повинен приїхати в суботу ввечері та сподіються, що в найкоротшому часі він зложить американському народові точне звідомлення з перебігу та вислідy московських нарад. Британський міністер Бевин і французький міністер Бідо виїдуть з Москви спеціяльним потягом завтра ввечері.

ПРИЙНЯТТЯ В КРЕМЛІ; СТАЛІН ВИПИВ ЗА ЗДОРОВЯ ТРУМАНА.

Москва, 24. квітня. — На закінчення конференції Ради міністрів закордонних справ Сталін влаштував в Кремлі бенкет, на якому крім міністрів були теж приявні по 10 чолових членів поодиноких делегацій. Сталін, що сидів біля стола зі секретарем стейту Маршалом по лівому боці і міністром Бевином по правому, підніс свою чарку водки та випив за здоровя президента Трумана. Ген. Маршал підніс тост за успіх майбутньої конференції. Міністер Бевин в короткій промові поставив запитання, що то сталося б, якби так Сталін був на місці Трумана, а Труман на місці Сталіна.

ПРИЙНЯТО ПРОПОЗИЦІЮ МАРШАЛА ПРО РЕДУКЦІЮ ОКУПАЦІЙНИХ ВІЙСЬК В НІМЕЧЧИНІ.

Москва, 24. квітня. — Рада міністрів закордонних справ погодилася сьогодні на пропозицію секретара стейту ген. Маршала про редукцію окупаційних військ в Німеччині. Молотов рівночасно домагався, щоби силу британських і американських військ обмежити до 100,000 для кожної та на 50,000 французькі сили. Для Советського Союзу Молотов домагався 200,000 окупаційних військ, мотивуючи це тим, що Советський Союз з чотирьох великодержав єдина країна, яка була окупована німцями. Пропозицію Молотова відкинено й справу редукції окупаційних військ та їх чисельного відношення доручено обміркувати Контрольній Раді Союзників в Берліні, про що Рада міністрів мала б бути повідомлена найпізніше до 1-го червня, а сама редукція окупаційних сил мала б бути переведена до 1-го вересня б. р.

АМЕРИКА ПРОТИ ВІЙСЬКОВИХ ТАЄМНИЦЬ В О.Д.

Лейк Соксес, Н. Й., 24. квітня. — У звязку з вчерашнім повідомленням „Ню Йорк Таймс-у" з „авторитетних джерел", що Злучені Держави прилучаться до советського домагання, щоби звідомлення Комітету військового штабу О.Д. в Раді Безпеки задержати в таємниці, американська делегація проголосила заяву, в якій стверджується цілком протилежне; Злучені Держави домагаються не тільки проголошення згаданих звідомлень безпосередньо після того, як вони будуть внесені до Ради Безпеки, але й прилюдної дискусії над ними в Раді. Це американське становище піддержує теж Франція. Британський представник, докищо, відмовився заявитися на цю тему і теж становище Китаю ще невідоме.

КИТАЙ ЗАПОВІДАЄ СВОЄ ПРИСТУПЛЕННЯ ДО ІРО.

Лейк Соксес, Н. Й., 24. квітня. — Сьогодні Китай цілком несподівано заповів, що він підпише статут Міжнародньої Організації для Скитальників (ІРО) та дасть свій вклад в буджет. Раніше китайський уряд, хоча в основі ставився прихильно до ІРО, заявив, що він не може приступити до цеї організації з фінансових та інших міркувань. Китайський вклад в буджет ІРО становитиме 2,5% зі $151,060,000 загального буджету цеї організації. Несподіване рішення китайського уряду дає знову надію, що ІРО зможе розпочати свою діяльність рівночасно з ліквідацією УНРРА з кінцем червня б. р.

ДЕ ҐОЛЬ ПІДДЕРЖУЄ „ДОКТРИНУ ТРУМАНА"

Париж, 24. квітня. — Бувший президент Франції і герой французьких визвольних змагань під час війни, ген. де Ґоль, заявив сьогодні на пресовій конференції, що він, а з ним й французький народ будуть завжди по стороні тих народів, що є, або що хочуть бути вільні. Під цим оглядом ген. де Ґоль повністю погоджується з „доктриною Трумана". Франції та Злучених Держав, говорив де Ґоль — не можна порівнювати з огляду на різниці в положені та в засобах діяння, але „як іде про вольності та права людини розпоряджати самим собою, то почування народу Франції є спільні з народом Злучених Держав". Ген. де Ґоль очолює тепер новий рух т. зв. Поновного Обеднання Французького Народу, який, згідно з твердженням де Ґоля, має вже сотні тисяч членів і постійно росте. Де Ґоль не вважав за відповідне виявити своїх планів на майбутнє.

ДОМАГАННЯ НОВОЇ „ХАРТІЇ ПРАВ" В АНГЛІЇ.

ЛОНДОН, 24. квітня. — Сьогодні в Парижі в Палаті Лордів видвигнено домагання нової „Хартії Прав" людини, що, як сподіються, буде предметом живих дебат. Проблема особистих прав людини набрала в Англії великої гостроти від часу перебрання влади Лейбуристами.

АНГЛІЙСЬКІ ЛІБЕРАЛИ ПРОТИ ВОЛЕСА.

Лондон, 24. квітня. — Річне зібрання англійської ліберальної партії, в якому бере участь понад 1,300 делегатів, сьогодні гостро осудило закордонно-політичні ідеї Генрі Волеса, вітаючи рівночасно протикомуністичну політику президента Трумана.

ХАРЧОВА КРІЗА У ФРАНЦІЇ.

Париж, 24. квітня. — Французький уряд досить несподівано був змушений проголосити сьогодні збіжеву крізу, видаючи відповідні зарядження про обмеження в харчовій господарці. Причиною крізи вважається запізнені достави збіжжя з Америки, як теж малу доставу збоку французьких фармерів. На цей сезон французький збіжевий дефіцит виносить 65,000 тон, але теж вигляди на наступний рік не є кращі.

ЧЕХИ ПОВІСИЛИ ШІСТЬОХ НАЦІСТСЬКИХ ЗЛОЧИНЦІВ.

Прага, 24. квітня. — Сьогодні тут повішено дальших шістьох членів німецького ґештапо, засуджених чеським народним судом на смерть за посередню й безпосередню участь у відомій масакрі чеського населення в місцевості Лідіце.

ТІТО ЗНОВУ ДОМАГАЄТЬСЯ ВИДАЧІ „КВІЗЛІНҐІВ".

Беоґрад, Югославія, 24. квітня. — Югославський уряд знову звернувся нотами до місцевих британської та американської амбасад, домагаючись видачі своїх політичних противників, що перебувають на вигнанні в Італії. Всіх їх Тіто називає, очевидно, „квізлінґами" та „воєнними злочинцями".

„НАЙБІЛЬША БИТВА" З ГРЕЦЬКИМИ ПАРТИЗАНАМИ.

Атени, 24. квітня. — Грецька преса сьогодні повідомляє, що на схилах гори Ортріс відбулася „найбільша битва" в цьому році між урядовими військами та червоними партизанами. В битві брали участь важка артилерія, бронетанки й авіяція. Теж в інших місцевостях військо і поліція поступово ліквідують червоні банди.

БРИТАНСЬКО-ЄГИПЕТСЬКА СПРАВА В О.Д.

Каїро, 24. квітня. — Єгипетський уряд приготовляється представити справу єгипетсько-британських відносин до вирішення Раді Безпеки О. Д. вже найблищого місяця. Єгипетський уряд домагається негайної евакуації британських військ з Єгипту й Судану та визнання нелегальним британського протекторату над Суданом.

ВОЛЕС ПРОТИ „ДИКТАТУРИ" У ФРАНЦІЇ.

Париж, 24. квітня. — Генрі Волес сьогодні знова виголосив промову „до французького народу", заявляючи, що „Франція мусить залишитися демократичною республикою, вільною від диктаторських аспірацій, не тільки в інтересі власного народу, але й в інтересі світа", та що така республика дістане піддержку збоку „американського народу та миролюбних народів світа".

КИТАЙСЬКІ КОМУНІСТИ ЗВІЛЬНИЛИ ДВОХ АМЕРИКАНЦІВ.

Манджурія, 24. вітня. — Сьогодні китайські комуністи звільнили двох американських старшин, майора Роберта Ріґа і капітана Джана Колінса, яких держали в полоні 55 днів.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„КАТЕГОРИЧНИЙ ІМПЕРАТИВ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ"

Думаємо, що читачі пильно прочитали й передумали наукову розвідку п. н. „Історія України в політичних піснях українського народу", яку нам надіслано з европейської скитальщини та яка була поміщена у вісьмох числах нашого часопису.

Це, про що в цій розвідці пишеться, є нині для українського народу ще більше актуальним, ніж було в тих часах, до яких відносяться події, оспівані в цитованих піснях. Мучеництво, яке переходив тоді український нарід під московським царатом, хоч яке воно було болюче, блідне перед тим лихоліттям, яке спало на Україну за червоної московської диктатури. Та коли іде про систему, то вона в основі та сама, як за царської Москви, так і за сталінської. З подібної причини мабуть і советська фільма „Іван Грізний", що її тепер висвітлюють в Америці, так оброблена самими большевиками, щоб під нею міг підписатись теж і „Йосиф Грізний", коли іде про „моральне виправдування" злочинів, поповнюваних в імені інтересів російської імперії та московської агресії.

Тому літ двісті московсько-царська нелюдська політика щодо України десятки тисячів козаків „тяжкими і незвичайними роботами мордувала, інших голодом морила, а ще інших борошном гнилим, стухлим, з ящірками та з вапном помішаним труїла". Теперішня червоно-московська політика змінилась остільки, що удосконалила цю катівську роботу при допомозі Чека чи там НКВД та піднесла число катованих, голодом виморених чи на тяжких роботах на чужині загинувших українців та українок до мільйонів, а то й десятків мільйонів.

Дехто скаже, що ця розвідка передає таке, що нам добре відоме з давньої історії, як і з сучасної. Так і є. Проте добре пригадувати цю давню пересторогу, висказану українським народом. Це ж промовляє до нас сам український нарід своєю піснею, якою він уже не одну правду висловив, не одну нашу красу виспівав, та якою не одну призабуту старину пригадав. Треба це пригадувати, бо і нині має Україна ще далі Галаганів, уже „модерних" лакеїв Москви, таких як Мануїльський та йому подібні. Крім цього навіть на вільній американській землі маємо таких „драгоманівців", що постійно покликуються на Драгоманова, як на великого їх вчителя, а не можуть набратись навіть цеї політичної мудрости, яку Драгоманів передав піснями українського народу.

Стаття, яку ми видрукували, походить зпід пера старого українського соціяліста-інтернаціоналіста. Тому саме й таке цікаве його поучення:

„Історія вчить і перестерігає. Трагічна історія України не тільки нам дає добру науку, але й пересторогу. Загально-національні інтереси поневоленого народу мусять стояти вище від усіх інших, вище від клясових і особистих. Це категоричний імператив і української політики не тільки в минулому, але й під теперішню пору".

Кандидати на президента

Промова президента Трумана, виголошена минулого понеділка в Ню Йорку, замітна тим, що він візвав усі чинники до переведення господарської стабілізації і нікого не обвинувачував в теперішній звишці цін. Він лише згадав загально „про одну групу", що не хоче допустити до знижки цін продуктів, але цієї групи не назвав по імені. Пізніше виявилося, що цією групою є Краєвий Союз Вирібників, тобто товариство чолових промисловців, бо його голова за два дні виголосив промову на тему, чому підприємці повинні мати великі заробітки, обвинувачуючи при цьому федеральний уряд за те, що ціни не ідуть вниз.

У своїй промові президент взивав підприємців,, зорганізоване в юніях робітництво, фармерів і уряд, щоб усі вони причинилися до стримання інфляції й відвернення можливої депресії.

Про цю промову пишеться тепер так, що вона представляє в скороченні майбутню програму Демократичної Партії, себто цеї, що видвигнула Рузвелта-Трумана на найвищі становища в державі. Теж кажуть, що на такій програмі президент Труман може зискати ще більше на популярності і тим самим може стати кандидатом на президента при найближчих виборах в 1948 році.

Різні коментатори міркують так: Якщо президент виставляє програму для добра цілого народу, то нарід повинен йому дати признання тим, що вибере його поновно президентом.

З нагоди ухвали сенатом підмоги для Греції й Туреччини у вівторок 22. квітня помістив свої міркування вашингтонський кореспондент Ню Йорк Таймсу, Артур Крок, у яких без обиняків твердить: „Не зважаючи на (деякі негодування) вислід голосування був великим успіхом для Трумана. Поспіх в акції був доволі незвичайний і тому замітний. Ця справа обіймає цілий світ і, хоч поодинокі люди не погоджуються з нею, вона буде тривкою і далекосяглою. З обчислення пізнати, що голоси віддані „за" вказують, що за справу стоїть подавляюча більшість населення стейтів, які творять Американську Юнію".

Зазначивши так признання для президента Трумана, Крок зовсім поважно призадумується над стейтами, з яких походять сенатори. На підставі числа голосів, які дають стейти в колегії електорів при виборі президента, він приходить до висновку, що 67 сенаторів, які голосували за допомогу для Греції й Туреччини репрезентують для Трумана 425 голосів у виборчій колегії на загальне число 531! Іншими словами Крок хоче сказати, що перемога в самім сенаті вказує на його можливий поновний вибір президентом. Для певности він радить підождати до голосування над цією справою ще в палаті репрезентантів за який тиждень і щойно тоді певно осуджувати престіж і шанси президента Трумана.

Всі оці міркування вказують, як працює така демократія, як американська. Що такий спосіб признання є пануючим в Америці, пізнаємо ще і з таких дрібніших спостережень: У неділю 19. квітня нюйорський губернатор Тамес Е. Дюї виголосив промову по радіо зо звітом своєї діяльности під час минулого засідання стейтової легістратури, при чім він вияснював, чому він підписав закон проти страйків у прилюдних установах та закон для реєстрації комуністів. У промові Дюї гостро натаврував комуністів, а попри те виказував, як господарно він заряджує стейтовими фондами.

Не треба було довго ждати на відгомін його промови. Краєвий Республиканський Комітет зібрався саме згаданої неділі на засідання в Канзас Ситі, і негайно після промови Дюїя прийшли звідти звідомлення, що шанси Дюїя як кандидата на президента з рамени Республиканської Партії перевищили шанси сен. Тефта.

Згадані приклади призводять до висновку, що праця є підставою трівких здобутків. Одначе для добуття провідного становища, особливо в демократії, треба ще й розголосу. Президент Труман виїхав до Ню Йорку з промовою, щоб тут, як кажуть, особисто стрінутися з власниками й редакторами газет, які в Америці творять „четверте рамя" політики, бо вони виробляють опінію. Знов кандидат на номінацію республиканців при будучих виборах, Гаролд Стасен, самий собі робить розголос своєю поїздкою до Европи для політичних студій, а Генрі Волес, що теж думає про якесь вище становище, шукає розголосу опозиційними промовами поза границями Америки.

Одначе розголос не те саме, що признання за працю людини. Особа може бути ославлена теж злими ділами або злими прикметами. Зате праця дає трівке признання і підносить престіж діяча.

ЗА І ПРОТИ ОБЄДНАННЯ

ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ ВІДНОСИН СЕРЕД НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ

II.

У висліді нарад та переговорів, в яких взяли участь представники всіх українських політичних партій на еміграції в Европі, було створено, як згадано, Координаційний Український Комітет (КУК). Дня 11 вересня м. р. КУК проголосив свій перший комунікат, в якому подано до відома політично-партійний склад КУК, основи і цілі його створення та його ідеологічну базу. Згаданий Комунікат КУК був свого часу проголошений теж в українській пресі в Америці. Тут повторити б тільки, що до КУК належать: 1. Українське Національно - Демократичне Обєднання; 2. Українська Соціялістично - Радикальна Партія; 3. Українська Соціял - Демократична Партія; 4. Українська Партія Соціялістів - Революціонерів; 5. Організація Українських Націоналістів; 6. Український Національно - Державний Союз; 7. Союз Гетьманців-Державників і 8. Українська Революційно-Демократична Партія. КУК був створений дня 14-го липня 1946. Своїм завданням він поставив „внутрішнє впорядкування українського політичного і громадського життя та координування національно-визвольних зусиль". Кожній партії, чи організації, заступленій в КУК залишається „повну свободу організаційної праці, поширювання та популяризації своїх програм та ідеологій", з одним тільки застереженням, що це має відбуватися на базі християнської моралі й етики та демократичними методами з виключенням насильства, терору, клевети і т. п., як це включено теж в програмову декларацію КУК. Комунікат закінчено ствердженням, що в усіх нарадах, які попередили створення КУК, брали участь представники всіх політичних партій, організацій і груп. Щойно на першому засіданні створеного вже Координаційного Українського Комітету (КУК) представники ОУНС — групи С. Бандери „заявили, що вони не візьмуть участи в працях КУК".

У висліді, між новою українською еміграцією є зараз два внутрішньо-політичні табори: вісім партій і організацій обєднаних в КУК з одного боку партійної барикади і група т. зв. бандерівців з другого. Одна і друга група розпоряджають відповідною кількістю всіляких організацій, одна і друга мають цілий ряд таборових і нетаборових, періодичних і неперіодичних газет і видань (Бандерівці: „Українська Трибуна" в Мюнхені, „Час" у Фюрті, УПС і т. д., а „Кукувці": „Неділя" в Ашаффенбургу, „Українські Вісті" в Новому Ульмі, Український Бюлетень Інформацій і т. д.) та використовують їх у великій мірі на те, щоб зводити свої партійні порахунки. Партійна полеміка і боротьба ведуться не тільки в пресі і публікаціях, але й в щоденному житті, особистому і громадському, і ведуться — як уже згадано — не завжди допускаємими методами і засобами. Під знаком цього політично-партійного розбиття та взаємних непорозумінь і антагонізмів стоїть майже ціле життя нової української еміграції в Европі. Одного тільки не можна збагнути на підставі доступних нам обильних матеріялів на цю тему, іменно: ради і в імя чого та ціла суматоха і партійна боротьба між „куківцями" і „бандерівцями". Для прикладу наведемо деякі голоси з обидвох таборів і хай читачі, якщо можуть, пробують виробити собі думку де й чия тут правда.

Бандерівці про КУК.

„...Без чітко окреслених цілей і завдань, без виразної стратегії і тактики, за допомогою яких ті завдання будуть реалізуватись, не може бути визвольної політики. Ні того, ні другого немає, як у плятформі, так і в практичній діяльності КУК-у. Справжню реально-визвольну політику заступає еміграційне політиканство, за яким КУК має стати парляментом еміграційної держави. Хоч держави немає, зате парлямент буде.

„Припустимо, що повстає такий парлямент на чужині, відірвано від батьківщини, від цілої нації, яка веде змаг за свою суверенність і в ньому будуть вести еміграційну політику люди, які понад чверть століття відірвані від свого народу..., люди які й нині не вірять у визвольні змагання українського народу. Чи спроможний такий парлямент провадити справжню, активно-дієву визвольну політику цілого народу в його визвольних змаганнях? Безперечно — ні!...

„Дотеперішня діяльність КУК-у показала, що крім засідань, міжпартійної гри за впливи, там нічого не було, та й не могло бути при цьому недовірі, яке існує між окремими його учасниками..." (У. Т., 27. лютого).

„Українська Трибуна" з 9. березня, коментуючи висліди виборів до таборових рад, пише:

„Ці вибори ліквідують дивовижну і зовсім неоправдану претенсію на „єдиний" і „авторитетний" провід „скоординованих партій" у т. зв. КУК-у, не тому, що вони діють в масах, що посідають їх реальну підтримку і висловлюють їхні реальні інтереси й прямування, а тому, що вони існували і діяли колись давніше і з цього сконструювали для себе претенсію, що вони і сьогодні віддзеркалюють образ поділу сил, значення і узасадненість проголошуваних ними ідей і програм"...

Таких і подібних аргументів та закидів проти КУК збоку групи бандерівців можна б навести безліч. Всі вони зводяться менш-більш до таких пунктів: 1. КУК не має „мандату мас", бо „70% є за бандерівцями"; 2. Обєднані в КУК партії це „бувші політики" і сьогоднішні „мертві душі"; 3. КУК не має ясної програми й не веде, бо не може вести, української визвольної політики. 4. Бандерівці заступають думку, що краще сильна одна партія, чим „зліпок десять слабих". 5. Поодинокі обєднані в КУК партії не погоджуються з політикою і методами партії бандерівців. І т. д., а головно, що „національних урядів" не „ліпиться" на еміграції, а тільки вони самі вилонюються з визвольної боротьби поневоленого народу і таким урядом вважає себе створена бандерівцями Українська Головна Визвольна Рада (УГВР).

Крім загальних виступів проти КУК-у, бандерівці ще гостріше виступають проти поодиноких, обєднаних в цьому комітеті партій, подібно, як і ці партії разом та кожна зокрема проти бандерівців.

КУК про бандерівців.

Головні закиди КУК та обєднаних в ньому партій проти бандерівської групи на еміграції заключаються в таких точках: 1. Постійне розбивання всіх спроб українського внутрішньо-політичного обєднання та безпідставні претенсії на виключний провід в українському політичному житті. 2. Безпідставна монополізанція для себе визвольної боротьби. 3. Неперебірчивість в методах партійної боротьби, до терору включно. 4. Безконтрольність в поступованні, хитрування, підступ та безвідповідальність. І т. п.

Становище і поведінку групи Бандери в загальній консолідаційній акції вияснює Комунікат КУК-у з 11-го вересня м. р. В цьому Комунікаті м. і. сказано:

„Наміром учасників Координаційного Українського Комітету було — не загострювати відносин в українському громадянському житті та дати змогу всім українським політичним організаціям приступити до спільної праці. На жаль, заміри Координаційного Українського Комітету не були належно оцінені групою ОУНС (Бандери), яка у своїй пресі повела неперебірливу в засобах, безоглядну боротьбу з Координаційним Українським Комітетом.

Тому Координаційний Український Комітет подає до відома українському громадянству факти для вияснення позиції групи ОУНС та інших політичних груп у справі консолідації.

1. ОУНС від самого початку консолідаційної акції аж до створення Координаційного Українського Комітету брала участь у всіх нарадах пів року.

2. При ухваленні резолюцій з 12. 3. 46. делегати ОУНС заявили, що постанову про осуд морального і фізичного терору їх організація може прийняти тільки з обмеженням („в тенденції").

3. Пізніше, в засіданні 6. 6.

Ол. Луговий. Права застережені.

Дажбожі Внуки

I.

НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

18)

— Цілує мені руку, наче княжні, принцесі! — промайнуло в її голові. Виникло бажання припасти до його грудей, обвитися довкола нього, цілувати очи, уста, безтямно злитися з ним в одно. Шкодив якийсь незрозумілий острах, сором... Він страху не відчував. Шкодила непевність його становища у цьому домі. Гамував у собі бажання, бо що ж він таке?... Еміґрант, приблуда, бідак. Він же не знав, що батьки дівчини їх вже поєднали, тішаться ними там у крамниці.

Ірина показала зразу кімнати першого поверху, кухню, просторy кімнату з пятьома завішеними гардинами вікнами на південь і захід, двері на рундук. Внутрішні стіни закриті полицями, заставленими парою тисяч томів книжок, за шкляними дверями. Вітальня-бібліотека багато обставлена мягкою мебеллю, вкрита великим килимом. Картини на зовнішних стінах, велика арматура над столом звисає зо стелі. Піяно наскісь кута поміж вікнами. Подобало на салон аристократа, чи вченого, не на вітальню фармера і торговця. Та бо й родина виявилася справжніми аристократами, у гарному значенні того слова, байдуже, що працювала фізично. Обіч витальні невелика кімната, робітня, чи властиво кабінет господаря з бюрком, вмурованою у стіну касою, всякими діловими паперами.

Дівча пояснило, що бібліотека ще не вся. Частина у старому житлі, над крамницею. Там також є шість кімнат. Батьки сподівалися більше дітей, то ж прибудували дім... Кватирантів не держать, кімнати над крамницею порожні. Часто ночують знайомі сусіди-фармері, найняті робітники, коли вони приїздять до міста за потребами. Дітей, крім неї, більше не було. Після неї родився неживий хлопчик лише... У хаті дві кімнати ще порожні. Одна для нього, друга для його мами...

Зійшли на другий поверх. Ірина повела у свою невелику кімнатну з двома вікнами на південь і одним на захід, затишну, обставлену зо смаком, підобраними під барву білосинявих стін меблями, парою мягких крісел, брунатними трюмо, з шуфлядами й великим зеркалом. Малюнки по стінах, вікна задраповані важкими гардинами червоної барви, білими прозорими занавісками. На столиках і на трюмо дівочі причандали, пляшечки з перфумами, щітки, багато безділок, так приємних для ока, етажерка для книжок. Вузеньке ліжко з полірованої берези манить до себе чистотою, блеском шовкових легеньких покривал. Двері на схід, до другої кімнати. Чарівна кімнатка, бо господиня ще чарівніша! Ростислав розмріяно усміхався.

Мшистим килимом, що робив кроки нечутними, перейшли до сусідньої, з дверима на балкон. Ніхто у ній не жив, але в кутку стояла вже вигідна, вже застелена софа, столик, пару стільців. Підлога вкрита килимом, три вікна на південь, червоні гардини, арматура з трьох жарівок, пару малюнків краєвидів. У цій кімнаті Ірина вже попрацювала, втікши від нього з крамниці, видно призначила Ростиславові на житло, бо на гачку в дверях висів його плащ і капелюх! Другими дверями вийшли у корідор, що з нього вели двері у кожну кімнату й умивальня, по другому боці сходів. — Рядом з її кімнатою — від півночі, вказала на відпочивальню батьків, для Ростислава, мовляв, нецікаве! Від батьківської напроти — кімната — відпочивальня для його мами... Ростислав почухався в чуприну від таких розпорядків дівчати. Двері до його кімнати з її дверима рядом, а тут ще й двері між її й його кімнатою!... Це ж небезпека неабияка! Попросить ті двері замкнути, дівчина занадто по діточому ще думає! Що скажуть на те її батьки?...

Постояли хвилю на балконі, посперечалися. Він загрозив — раз двері на балкон з його кімнати — він дівчину на балкон не пустить без окупу. Подивилися на вулицю, на сонце, що тотувалося вже на відпочинок. Зійшовши до вітальні — поблагословили улюбленою Шубертовою серенадою у чотири руки. Ще хвиля — і люби потопилися у музиці.

Десь зникли стіни, вулиця, місто. Зникла земля під їх ногами. Їх двоє на цілому світі, він і вона! Під ними хмарки веселкових барв усіяні пахучими білосніжними леліями, барвистими рожами, червоними наче кров троядами, синими, великими, ніде не баченими волошками, безліччю всяких півоній, хризантем, георгій, квітів пречудливих барв і запахів. Незбагнені розкішні пахощі пянять їм, розширюють груди, рухаються по кожній жилочці їх істот. Квітами встелений їх прозоро-повітряний шлях, встелений ген, до обріїв. Сонце одягає їх своїм теплом, сяєвом, істоти їх яснюють, вилучують з себе проміні. Летять обнявшися, не доторкають квітів, вихрують у чаруючому танці, серця їх бються одностайно, так близенько від себе, любовно перекликаються. Чаруючі голоси звідкись співають їм „Осанна"!

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1047 РОКУ.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Череватюк Розалія Н.
В. 8. Бутковський Петро.
В. 24. Погранична Юлія.
В. 25. о. Міщишин Мирослав.
В. 35. Рочов Іван Й.
В. 38. Фалат Іван.
В. 41. Опар Юлія А.
В. 43. Куліковський Йосиф.
В. 45. Робак Микола М. М., Шпікула Віра.
В. 47. Гекман Павло Е.
В. 50. Карсон Віктор.
В. 51. Бобек Стела М.
В. 57. Габура Теодор, Партак Олеся.
В. 63. Турко Михайло.
В. 71. Кушнер Стела.
В. 84. Шинґера Бесій А., Шинґера Марія А.
В. 85. Когут Павло Д.
В. 102. Ґадомський Йосиф, Щепко Лувіс, Щепко Тома.
В. 106. Пудлик Олена.
В. 112. Купчик Олеся.
В. 113. Коземчак Юрій.
В. 117. Д-р Уруський Володимир.
В. 120. Шиян Іван.
В. 126. Цицик Іван.
В. 128. Ценка Ольга, Шелева Дженефер, Шелева Володимир.
В. 139. Кукура Іван.
В. 142. Мамчак Юрій.
В. 147. Хомик Стефан.
В. 161. Юля Стефанія.
В. 171. Мацелюх Ольга.
В. 174. Савран Іван А.
В. 189. Ктитор Текля.
В. 199. Врайт Франка А.
В. 204. Вас Ольга Н.
В. 210. Корпало Петро.
В. 217. Гарис Павло В.
В. 221. Шемердяк Володимир.
В. 226. Ґеруля Карло В.
В. 230. Полма Франко, Полма Катерина, Ліщак Петро.
В. 238. Ярош Анеля.
В. 252. Костишин Вілям.
В. 253. Колесник Марія.
В. 254. Ґодзик Марія.
В. 259. Ґула Станислав.
В. 266. Бабяк Ольга К., Трифун Ольга С.
В. 268. Кравчук Дмитро, Кравчук Петро.
В. 274. Сенедяк Евелина, Сенедяк Анна.
В. 276. Фезар Михайло.
В. 277. Данилів Бесій.
В. 280. о. Вівчаровський Володимир.
В. 281. Тарнопольська Марія.
В. 283. Мулик Ольга.
В. 289. Дрон Михайло В.
В. 292. Любінський Павло.
В. 312. Дибайло Володимир.
В. 316. Романський Іван.
В. 317. Дидик Олена А.
В. 333. Боберський Олена.
В. 335. Жибак Стефан В.
В. 341. Данилко Михайло, Данилко Анна.
В. 353. Кухарський Честер Р.
В. 355. Ветсел Вілям Дж., Козан Теодор Ю., Плакіта Вілям, Генковський Микола, Рак Юрій, Санко Анна.
В. 361. Бакун Марія, Бакун Петро.
В. 363. Міщанець Володимир.
В. 364. Вене Іван.
В. 375. Максимюк Микола.
В. [illegible] Розалія.
В. 388. Парасюк Едвард.
В. 406. Вітко Марія.
В. 427. Дяків Марія.
В. 432. Новіцький Стефан, Кошеланик Йосиф, Осадчук Ростій, Петровська Теодозія, Крамар Роман.
В. 450. Кудла Іван.
В. 452. Білік Марія, Попик Маріяна Ф.
В. 461. Кіянка Анна.
В. 463. Лузецький Франко Р., Голдак Леона.
В. 465. Дяк Андрій Й.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Басалиґа Емілія, Басалиґа Іван,* Катинчик Юстина.
В. 2. Бінкаровска Розалія.
В. 9. Кормаш Володимир,* Ковальчук Лука.*
В. 27. Ґраняк Юзя, Ґраняк Петро, Ґремяк Адам.*
В. 53. Бованда Стефан.*
В. 94. Брикса Іван, Брикса Катлина.
В. 100. Бабяк Марія.
В. 135. о. Ковальський Онуфрій.
В. 155. Телішевський Володимир.*
В. 214. Червоник Михайло.*
В. 217. Пінковський Вілям.
В. 242. Пука Михайло.*
В. 284. Петришин Василь.*
В. 358. Кузик Микола.*
В. 365. Бартник Яків, Цибрінська Антонина, Цибрінський Іван.*
В. 369. Френк Теодор.*
В. 441. Івасів Петро,* Крісталович Павло.*
В. 445. Клим Марія, Копичанська Марія, Сапко Анна.
В. 458. Павчук Теодор,* Чудній Микола, Чудній Катерина.
В. 473. Нарепеха Роман.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 59. Лотоцька Анна, Лотоцький Микола.
В. 130. Ломега Марія.
В. 163. Сурмяк Олена.
В. 189. Келик Михайло.*
В. 221. Дацьків Михайло.*
В. 276. Іваницький Михайло.*
В. 286. Барна Ольга.
В. 287. Воробець Володимир.*
В. 319. Криковський Іван.
В. 370. Плуговський Іван.
В. 432. Бураковський Михайло,* Контер Марія, Лейцук Катерина, Івасів Петро.*
В. 459. Хорушій Вінцентій.
В. 474. Бонціон Ілько.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 77. Головід Марія.
В. 94. Лехкун Михайло.*
В. 102. Маковський Йосиф,* Митросевич Микола.*
В. 147. Барнак Чарлс.*
В. 277. Пласконос Василь.*
В. 395. Кривуцький Йосиф.*
В. 406. Терій Йосиф.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 28. Костик Олена.
В. 42. Сушицький Блазій.
В. 50. Ходоровська Франка, Ходоровський Микола.*
В. 58. МкГалик Анна.
В. 63. Нютрель Марія Л.
В. 64. Атаманик Марія.
В. 74. Олач Геновефа.
В. 75. Коваль Михайло.*
В. 78. Дудуч Агнеся, Дудуч Антонія, Шайняк Катерина.
В. 82. Земба Іван,* Саміло Григорій.*
В. 102. Угрин Олекса Д.*
В. 147. Гузій Катерина.
В. 180. Кос Марія.
В. 204. Бойсин Григорій, Жут Вілям.*
В. 212. Джером Христина.
В. 215. Бобовник Вілям 2.*
В. 218. Скарбінський Людвиг,* Скарбінська Анастазія.
В. 259. Божик Марія 2.
В. 270. Василюк Павло Ч.*
В. 274. Курчинський Тимко.*
В. 277. Федорко Теодор Е.
В. 292. Баговецька Марія.
В. 316. Федер Франка.
В. 334. Левіцький Ярослав.*
В. 335. Петрушак Віктор.*
В. 342. Казьо Онуфрій.
В. 353. Кмет Володимир.
В. 358. Мукло Микола.*
В. 365. Горват Тесій, Цар Юлія.
В. 369. Перич Микола.*
В. 432. Балан Катерина.
В. 435. Яворська Віра М.
В. 441. Кузенко Ела, Грицик Петро.*
В. 445. Сухецький Юліян,* Щерба-[illegible], Клим Анна, [illegible] Зенон,* Негрич Ксеня, Кучер Маріян.*
В. 458. Пескор Розалія.
В. 459. Валіховський Юрій.*
В. 467. Гладьо Чарлс.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 34. Іваницький Михайло.*
В. 85. Ломега Марія.
В. 125. Букcар Ірина.
В. 154. Криковський Іван.
В. 204. Лотоцька Анна, Лотоцький Микола.
В. 341. Бураковський Михайло.*
В. 375. Келик Михайло.*
В. 413. Хорушій Вінцентій.
В. 414. Плуговский Іван.
В. 440. Плюта Олекса.
В. 441. Івасів Петро.*
В. 443. Бонсіон Ілько.
В. 455. Контер Марія.
В. 459. Ворбеч Володимир.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 77. Головід Марія.
В. 94. Лехкун Михайло.*
В. 102. Митросевич Микола,* Маковський Йосиф.
В. 147. Барнак Чарлс.
В. 277. Пласконос Василь.*
В. 395. Кривуцький Йосиф.*
В. 406. Терів Йосиф.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 24. Глова Мирон.*
В. 28. Костик Ева.
В. 33. Варнер Анна, Цвян Амелія.
В. 99. Зінковський Василь.*
В. 143. Ґрабінський Володимир.*
В. 147. Гуменюк Павло.*
В. 173. Долеба Розалія.
В. 219. Вархола Юлія.
В. 223. Микулин Марія.
В. 224. Яремчук Станислав В.*
В. 256. Скроцька Ольга М.
В. 306. Йозефик Іван.*
В. 316. Федун Марія.
В. 325. Сидорко Петро.*
В. 330. Іваськів Іван.*
В. 347. Росипаль Генрій.*
В. 368. Шаравара Анна, Шаравара Стела.
В. 370. Рошка Михайло.*
В. 371. Петрів Йосиф.*
В. 391. Янчарюк Наталія.
В. 406. Вітко Марія.
В. 432. Косар Анна.
В. 458. Муха Ілько.*
В. 468. Кошовська Анастазія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. В. 267. Грона Олекса.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ.

В. 87. Максимик Олена.
В. 206. Чубай Онуфрій.
В. 372. Дубей Стефан, Дубас Михайло.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 1. Дроздяк Олекса, Мацейовський Михайло.
В. 4. Чомко Стефан, Гербунка Тодозія.
В. 7. Петрунцьо Марія.
В. 24. Спасюк Юрій.
В. 25. Левіцька Меланія.
В. 37. Лукович Ксеня.
В. 63. Волошинович Микола.
В. 72. Вагнер Юлія.
В. 75. Гузіль Анастазія.
В. 104. Мильникевич Розалія.
В. 106. Копчак Гнат.
В. 123. Вадан Парана.
В. 126. Романюк Катерина.
В. 127. Макогін Андрій.
В. 155. Швайлик Іван.
В. 162. Ласейко Григорій, 2.
В. 164. Котовська Варвара, Нечепор Андрій.
В. 191. Бомба Олекса.
В. 204. Папроцький Петро.
В. 215. Чересновська Анна.
В. 219. Вакулінський Василь.
В. 233. Тужинський Теодор.
В. 237. Марчишин Теодор.
В. 247. Подоляк Ева.
В. 251. Наконечний Іван.
В. 271. Осташевська Олександра.
В. 292. Гуменюк Анна.
В. 296. Біндас Евстахій, Лобур Петро.
В. 310. Сороцький Стефан.
В. 325. Гудима Юрій.
В. 334. Романів Григорій.
В. 348. Гелміняк Марія.
В. 364. Роборецький Іван.
В. 367. Башук Явдокія.
В. 406. Духник Іван, Телефанко Катерина.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1947 року було в У. Н. Союзі повнолітних членів	34,923
В місяці березні 1947 р. принято нових	101
В місяці березні 1947 р. принято наново	38
В місяці березні 1947 р. принято з переступними листами	17
В місяці березні 1947 р. принято з інших кляс	9
В місяці березні 1947 р. принято зо старого роду обезпеч.	—
Разом	35,088
В місяці березні 1947 р. суспендовано	53
В місяці березні 1947 р. відійшли з переступними листами	15
В місяці березні 1947 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	9
В місяці березні 1947 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці березні 1947 р. відійшли зо зворотом у готівці	29
В місяці березні 1947 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці березні 1947 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	4
В місяці березні 1947 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці березні 1947 померли	41
Разом	152
З кінцем місяця березня 1947 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	34,936

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В класі А. на $ 250	5
В класі А.А. на $ 500	86
В класі В. на $ 750	12
В класі С. на $1000	171
В класі В.В. на $1500	6
В класі С.С. на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500 на $ 500	464
В клясі О-1000 на $1000	308
В клясі О-1500 на $1500	4
В клясі О-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500 на $ 500	4,823
В клясі Р-1000 на $1000	3,338
В клясі Р-1500 на $1500	41
В клясі Р-2000 на $2000	39
В клясі Р-2500 на $2500	4
В клясі Р-3000 на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500 на $ 500	3,361
В клясі Е-1000 на $1000	1,538
В клясі Е-1500 на $1500	38
В клясі Е-2000 на $2000	28
В клясі Е-2500 на $2500	5
В клясі Е-3000 на $3000	6

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	4,474
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	3,724
В клясі W-1500 на $1500	40
В клясі W-2000 на $2000	16
В клясі W-2500 на $2500	1
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	79

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100 на $ 100	3
В клясі Т- 250 на $ 250	168
В клясі Т- 500 на $ 500	3,580
В клясі Т- 750 на $ 750	524
В клясі Т-1000 на $1000	7,802
В клясі Т-1500 на $1500	184
В клясі Т-2000 на $2000	52
Разом	34,936

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Кіддон Павло Д.
В. 21. Чебіняк Франко.
В. 22. Дитко Ярослав М.
В. 39. Робертс Михайло.
В. 40. Чімінісій Патриця А., Чімінісій Норма Дж.
В. 44. [illegible] Йосиф 2.
В. 45. Дубас Анн К., Дубас Іван П., Дубас Петро, мол., Дубас Глорія М.
В. 53. Мінсінґер Юрій В.
В. 62. Черкас Варвара А.
В. 65. Гондович Патриця А.
В. 83. Зварич Петро.
В. 84. Махно Марія.
В. 85. Вольчанський Іван Р.
В. 86. Фаріон Іван М.
В. 94. Коль Стефан П., Левуш Катерина А., Демчина Роналд В. 2, Холевка Елейна.
В. 96. Муравський Фредерик М.
В. 102. Мудрик Микола.
В. 109. Корба Марія, Корба Михайло 3-тий.
В. 112. Василь Роберт М.
В. 124. Весловський Дженис С. Весловський Іван Д.
В. 130. Коваль Вергенія К.
В. 155. Ґасьовський Олена В.
В. 164. Кивик Френклін Н., Посик Михайло С., Фінк Денис Е.
В. 178. Ковальчук Розалія М.
В. 192. Блю Павло Р., Блю Кенет А.
В. 217. Олексон Михайло мол.
В. 226. Призлок Патриця А.
В. 238. Ярош Стефан П., Волошин Михайло Л.
В. 247. Ватс Дженис А.
В. 253. Колесник Річард В., Приступа Джудит А.
В. 259. Волошин Роберт Й.
В. 277. Стефанів Володимир С., Ярсович Стефан мол. 2.
В. 283. Зобків Варвара.
В. 289. Мищук Патриця А.
В. 292. Гнатович Анна, Мозуркевич Микола П.
В. 296. Гарачнак Стефан Р.
В. 316. Панчишин Дженет К., Казінська Джейн Л.
В. 317. Том Іван Н.
В. 319. Ділов Варвара А., Ділов Михайло Ч.
В. 348. Зентичка Текля Л.
В. 355. Юркевич Катлина А., Юркевич Вілям, Генковська Рута А., Флак Іванна К., Генковський Давид Г., Генжовська Франка, Генковська Марія, Флак Дорота, Колега Вілям, Ветсел Вілям Г., Дулкан Михайло, Дутон Ненсій А., Генковський Чарлс Р., Генковський Михайло Т., Лікій Микола.
В. 364. Годованський Михайло 1.
В. 386. Щарба Іван мол.
В. 406. Пованда Андрій мол.
В. 414. Яхницька Татіяна, Яхницький Любомір, Яхницький Антін М.
В. 427. Вовк Петро.
В. 428. Яскім Емілія.
В. 432. Гірняк Борис В. 2, Хемій Борден В., Волошин Тарас Л.
В. 461. Кіянка Стефан Ф., Кіянка Деній П., Керелюк Вілям І., Керелюк Алися Е.
В. 463. Люзецька Джо Анна, Голдак Павло Й., Люзецька Лоіс Дж., Рапко Іван Н., Воланський Михайло А., Якімо Михайло мол., Кесель Дайана С., Воланський Доналд.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 1. Барна Санда Дж., Барна Анна Г., Воргач Роналд.
В. 43. Куліковська Лілліян, Куліковський Йосиф.
В. 48. Купаба Едвард.
В. 94. Брикса Іван А.
В. 121. Матвієць Мирослав.
В. 217. Пінковська Сузанна.
В. 445. Маценко Олекса Я.
В. 458. Кравець Евген В., Кравець Михайло, Олійник Роман, Кравець Марія А., Чудній Евген.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 59. Лотоцький Андрій.
В. 189. Кілик Стефан, Гірник Марія С., Бойко Елейна Е.
В. 432. Олійник Роман 2.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 43. Куліковська Ліліян.
В. 161. Мізоник Тома.
В. 283. Хамуляк Соня А.
В. 341. Скоренький Богдан Д.
В. 364. Годованська Кароля А.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 38. Сіленська Марія А.
В. 61. Томашовський Юрій.
В. 63. Нютрель Дайана Л., Нютрель Роналд Дж.
В. 82. Земба Іван А.
В. 112. Ґалан Дорота.
В. 220. Нівранський Павло, Нівранська Анна, Нівранська Марія, Нівранська Перла, Вашкевич Данило, Вашкевич Річард.
В. 274. Сенедяк Теодор, Сенедяк Ольга, Сенедяк Іван, Сенедяк Катерина, Сенедяк Василь.
В. 277. Сорока Анна, Сорока Михайло.
В. 288. Ґреґоріс Джералдина, Ґреґоріс Іван мол.
В. 292. Онисків Ненсій.
В. 316. Федоришин Ліліян.
В. 432. Косар Анна, Левінський Едвард, Левінський Вілям.
В. 445. Скавретко Іван 2, Тарновецька Ірина О., Пенсак Доналд С., Грайник Надія М., Погорецький Роман Н.
В. 458. Ракуш Василь.
В. 461. Склар Дженій.
В. 478. Роговська Наталія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 204. Лотоцький Андрій.
В. 221. Доманчук Кенет В., Доманчук Денис П.
В. 375. Кілик Стефан, Гірник Марія С., Бойко Елейна Е.
В. 432. Луців Ярослава М.
В. 458. Олійник Роман 2.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 43. Куліковська Леоладія.
В. 161. Мізоник Тома.
В. 283. Хамуляк Соня А.
В. 341. Скоренький Богдан.
В. 364. Годованська Кароля А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 5. Черватюк Наталія.
В. 24. Погранична Юлія.
В. 41. Опар Юлія А.
В. 43. Куліковський Йосиф.
В. 45. Шпікула Віра.
В. 50. Каршен Віктор.
В. 51. Бобик Стела М.
В. 57. Габура Теодор, Партак Олеся.
В. 112. Ліська Елизавета.
В. 128. Шелева Ґеня, Шелева Володимир.
В. 139. Кукура Іван.
В. 142. Мачак Юрій.
В. 174. Савран Іван А.
В. 274. Сенедяк Ева, Сенедяк Анна.
В. 292. Любінський Павло.
В. 335. Жибак Стефан.
В. 375. Максимюк Микола.
В. 380. Путас Розалія.
В. 450. Кудла Іван.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 175. Тарас Данило, Тарас Григорій.
В. 316. Ґой Михайло.
В. 347. Горін Микола.
В. 361. Івах Анна.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1947 року було в У. Н. С. дітей членів	11,846
В місяці березні 1947 р. принято нових	100
В місяці березні 1947 р. принято наново	17
В місяці березні 1947 р. принято з переступними листами	6
В місяці березні 1947 р. принято з інших кляс обезпечення	5
Разом	11,974
В місяці березні 1947 р. суспендовано	35
В місяці березні 1947 р. відійшли з переступними листами	9
В місяці березні 1947 р. відійшли до старших членів УНС	22
В місяці березні 1947 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	5
В місяці березні 1947 р. відійшли зо зворотом у готівці	5
В місяці березні 1947 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці березні 1947 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці березні 1947 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці березні 1947 померли	—
Разом	76
З кінцем місяця березня 1947 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,898

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В класі 1-шій на $500	3,701
В класі 2-гій на $400	1,074
В класі 3-тій на $100	2,393
В класі 4Р на $ 250	101
В класі 4Р на $ 500	1,670
В класі 4Р на $1000	531
В класі 5Е на $ 250	227
В класі 5Е на $ 500	1,696
В класі 5Е на $1000	406
В класі 6С на $ 500	74
В класі 6С на $1000	20
Разом	11,898
З кінцем місяця березня 1947 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	46,834

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за березень 1947 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж березня 1947 ц. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

---

46 представники ОУНС після малих редакційних поправок заявили, що цю резолюцію приймають без застережень.

4. В засіданні 14. 7. 46 при обговоренні постанови, що зобовязувала всіх учасників міжпартійної згоди не провадити ніякої акції загально-національного значення без попереднього порозуміння з іншими організаціями, в спільному координаційному органі, делегати ОУНС голосували проти цієї постанови.

5. Однак, по ухваленні постанов усіма голосами проти єдиної ОУНС представники цієї групи не заявили тоді ж про вихід із консолідаційної акції і брали далі участь у виробленні правильника Координаційного Українського Комітету.

На засіданні Координаційного Українського Комітету 4. 9. 46 представник ОУНС заявив, що його організація не буде брати участи у працях КУК. Не зважаючи на заяву своєї організації 6. 6. 46. він сказав, що ОУНС ніколи не годилася на прийняття постанов з 12. 3. 46., отже цим заперечив правдиві факти.

6. ОУНС тепер у своїй пресі та усній пропаганді нападає на українські політичні організації, приналежні до КУК, з наміром принизити їх в очах громадянства. Координаційний Український Комітет зазначує тут, що делегати ОУНС, беручи участь у попередніх засіданнях, визнавали всі політичні групи і себе саму за одну з частин українського політичного життя і не ставили під сумнів право. інших партій на існування.

7. Делегати ОУНС пропонували здійснити порозуміння політичних груп тільки на еміграції. Натомісць вони заявили, що в Україні всі політичні групи сконсолідовані в УГВР, яку ОУНС визнає і пропонує це вчинити і всім іншим політичним групам.

Координаційний Український Комітет стверджує, що УГВР була створена щойно в липні 1944 р. для партійної політики ОУНС. Координаційний Український Комітет заявляє, що ніяка інша політична група окрім ОУНС, не брала і не бере участи в УГВР.

Відкидаючи намагання однієї групи, підпорядкувати собі все українське політичне життя, Координаційний Український Комітет визнає, що ведення нашої визвольної боротьби є справою цілої нації, а не однієї партії.

Координаційний Український Комітет буде йти по раз наміченому пляну до повної єдности українських політичних сил на основі щирого, лояльного порозуміння, згоди та організації народних мас під прапором свободи, права і державної незалежности".

В чому, властиво, діло? Всі за Україну, і всі за самостійну та соборну, але один одного в ложці води втопив би.

Тим більшого і тим глибшого змісту набирають побажання, висловлені в одній українській скитальчій газеті: „Хай Господь милосерний пошле нам братолюбіє, яке розгубили ми на кострубатих історичних шляхах, бо на нас чекає далека дорога, дорога, яка, кінець-кінцем, допровадить нас до рідних святинь, але яка вестиме і через гори, і через ріки, і через моря. А шлях той пройти зможемо тільки одною, дружньою, братерською громадою..."

Справді, насамперед братолюбія потрібно українцям. Пошли їм, Господи!

Що писала "Свобода" тому 40 років?

25. квітня 1907 р.

УКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА В РОСІЙСЬКІЙ ДУМІ.

Перше число української думської газети під загол. „Наша Дума", вийшло 3. квітня. Газета присвячена потребам українського сільського й міського робучого люду. Виходдить двічі в тиждень. В газеті пишуть українські посли Державної Думи. Ціна на рік 3 рублі. Редакційна контора: С. Петербург, Сергієвская 81. Редактором Я. С. Колиниченко.

ДОВКРУГИ СПРАВИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ У ЛЬВОВІ.

Карне слідство проти українських студентів за участь в демонстрації з 23. січня б. р. передано вже віденському краєвому судові. Слідство має бути ведене проти 125 студентів, з чого 15 вже поставлено в стан обвинувачення. Розправа відбудеться передд віденською лавою присяжних аж в осені.

У справі звісних подій на львівському університеті і в справі українського університету для галицьких українців відбула депутація професорів українців львівського університету і опеціяльна делегація Наукового Товариства ім. Шевченка нараду з міністром просвіти і президентом міністрів австрійського парламенту у Відні 5. квітня. Депутація предложила домагання міністрам в справі заложення скремого українського університету і склала заяву, що до часу креовання окремого українського університету український нарідд не зречеться цих прав до львівського університету, які там має тепер. Міністри заявили, що не мають нічого проти українських домагань, але прохають депутацію, щоб причинилася до привернення ладу у львівськім університеті.

ОСОБИСТІ ВІСТІ.

Д-р Володимир Сіменович з Шікаґа, який приготовлявся їхати до рідного краю, упав цими днями так нещасливо, коли сходив з трамваю, що потовкся і мусить полежати довший час у ліжку. — З Шенандоа, в Пенсилвенії, звідомляють, що 13. квітня відправив у тамошній церкві богослуження о. Лев Левицький, а на церковнім мітингу ухвалено одноголосно запросити його на пароха на місце о. Лавришина.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО УЧИТЕЛЬСТВА В КАНАДІ.

Статтю про цю справу пище Я. В. Арсенич з Канади. Українських учителів у народніх школах Канади є тільки, що їм треба організуватися для посилення своєї позиції і для оборони українських інтересів у шкільництві. Ініціятивні збори в цій справі відбулися 2. березня в Дофен, Саск., а на них прибули такі вчителі: Арсенич, О. Жеребко, В. Запорожан, П. Образло, Т. Д. Пирч і В. Смук. Вони обговорили справу нової організації й рішилися видати заклик до загалу українського учительства в Канаді, щоб приступали до організації.

Бо Пласт невмірущий — від криці він дужчий

Величезне значення пластового руху при вихованні молоді загально відоме. Про це свідчать мільйони життерадісної молоді обєднаної в його рядах.

Гітлерівська Німеччина хоронила свою молодь перед міжнародним скавтінґом, наче перед проказою. Її слідами поступає тепер червона Росія. Але це тільки скріплює скавтінґ і свідчить про здорові його фундаменти. Бо всім відомо, що вище згадані держави це порохно звироднілих ідей, okoване залізним панцирем диктатури.

Український народ не знехтував тієї організації молоді і вже 1911 р. появляються у Львові відділи українських „скавтів" — звані пластунами, (Назва походить від розвідчих козацьких відділів. Пластувати-слідити).

Високі ідеї людяности попали на плодючий ґрунт, бо Пласт розвивався наче пишна, пахучо-чиста лелія.

Перша світова війна, колишні пластуни стають першими будівничими української держави; Полковник Вітовський, Черник і багато, багато інших героїв наших визвольних змагань — це пластуни.

Упадок української держави. Скалічене тіло нашої нації і велике моральне заломання... І тут як перший промінь відродження являється Пласт. Знов зі стихійною силою розвивається Пласт, гартуючи характери нашої молоді. Але пластун не може спокійно дивитися, як польський уряд експлоатує наші землі, як старається понизити гідність нашого народу в очах чужинців, як постепенно нищить безцінний наш скарб, що зветься рідною мовою. Тому багато пластунів стає в рядах ОУН до боротьби проти окупантів. І це власне спричинило скасування Пласту польським урядом. Заборонено організацію, але не можна знищити ідеї, що глибоко вкорінилася в душу молодої української нації. Пласт переходить в підпілля.

Тимчасом в Празі засновано Союз Українських Пластунів Емігрантів (СУПЕ). На еміграції продовжується явно пластову працю.

В тяжкій боротьбі з мачухою-долею, в томлячому ожиданні кращого, Пласт витримав до другої світової війни. Вона спалахнула кривавим полумям ведучи за собою смерть, руїну і жах. Вона знищила останки явної праці Українського Пласту. Німецький уряд скасував СУПЕ, а пластової праці в краю не позволив відновити.

Шість довгих літ темряви... Однак пластова ідея не загинула. Вона лиш притаїлася перед захланним оком гітлеризму.

Великий упадок гітлеризму. Всі українські землі залила червона пошесть. Але українські скитальники, що врятувалися перед смертельними обіймами Сталіна, відновили СУПЕ. Його осідком стало стариннє баварське місто Мюнхен.

Тисячі молоді знов обєднані в межах тієї організації. Знову гартуються фізично і морально до боротьби зі злом.

Ярема Купчинський,
Морей Каледж, Кентоки.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

На наради у справі допомогової акції.

Ніде правди діти, але так воно є, що кожна загальногромадська акція починається у нас з великим ентузіязмом, та на жаль не довго. Скоро цей запал холоне, справа стає для нас менш цікавою, буденною.

Так воно є тепер зі справою допомоги скитальцям. Та як ми коли зробили помилку, занедбуючи важну справу, то найбільшу робимо тепер у справі рятунку соток тисяч наших сестер і братів, бо справа скитальців є дальше актуальна і ще більшої ваги, як коли небудь. Тепер якраз відіграється найважніший акт скитальчої драми.

УНРРА кінчить свою діяльність, нова організація ІРО не встановлена ще, щоб могла перебрати опіку над цими нещасними, йдуть постійні натиски репатріяції, Німеччина і Австрія хочуть позбутись скитальців і коли наш Допомоговий Комітет через нашу байдужність не буде тепер в силі їх рятувати, то це буде вина нас усіх. До цього ми не можемо допустити.

Ми мусимо розвинути допомогову акцію ширше й напружити всі сили, щоб виконати свій християнський і національний обовязок рятування наших рідних.

Для цего у Филаделфії відбудуться ширші збори Допомогового Комітету, на які запрошується всі товариства, братства і сестрицтва до численної участі. Кожний уряд товариства повинен подбати, щоб його товариство було заступлене більше як дним представником.

На зборах буде приявний головний директор Зл. У. А. Доп. Комітету, д-р Ґалан, який перекаже свої спостереження з поїздки по таборах, розкаже про працю Комітету та дасть вияснення на ріжні справи, які видаються не ясні чи сумнівні. Кожний матиме нагоду ставити питання і дістати інформації з першого джерела.

Филаделфія належить до найбільших громад під оглядом чисельности українців; вона повинна задержати це місце і під оглядом свідомости, жертвенности та бути приклдною у виконанні громадських обовязків. Памятаймо на це!

За Допомоговий Комітет:

Олена Штогрин.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Звіт з одної ділянки праці.

Оцим подається до відома українського громадянства, що Тризуб, присланий скитальниками з Европи, на підставі витягненої картки під час зїзду Допомогового Комітету 23-го лютого в Пенсилвенії готелі в Ню Йорку, дістав п. С. Кунька з Дітройту, Миш.

Усього приходу з книжок, розісланих до товариств, організацій та поодиноких осіб було $587. Розходу на друк книжочок, оплату пошти і ін., було $57, отже чистого доходу осталося $530. З того, за порозумінням з головним Комітетом у Филаделфії, вислано через КАРЕ пачок з харчами за $150; до З. У. А. Допомогового Комітету на започаткування 200-тисячної кампанії пішло $200, а решта грошей є ще на руках Жіночої Секції. Ці гроші будуть ужиті на поміч таким скитальникам, які впрост до нас звертаються.

На оцім місці Жіноча Секція складає щиру подяку нашим організаціям, товариствам і приватним одиницям і взагалі всім, хто чим небудь причинився до успіху при розпродажі книжечок. Віримо, що призбирані цею дорогою жертви принесуть не лише матеріяльну полекшу, але теж і причиняться до злагодження моральних терпінь наших братів і сестер, які цеї помочі так дуже потребують.

За Жіночу Секцію З. У. А. Допомогового Комітету:

Іванна Бенцал, голова;
Анна Бодак, касієрка;
Марія Близнак, секр.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Шевченкове свято.

Дня 16 березня дітройтська українська громада мала нагоду послухати прегарного концерту, уладженого Федерацією Українців Стейту Мишиген. Свято відбулося в Народнім Домі, а програма складалася з двох частин. Концертову програму виповнив хор „Думка" під управою знаного диригента Івана Атаманця. Почалося від американського гимну, потім пішли точки: „Заповіт", „Розрита могила", реферат по англійськи панни Марусі Бек, що то кандидує тепер на „трефік" суддю; дальше реферат в українській мові панни Ґалини Зейкан, що то недавно приїхала з Европи і мала у нас кілька лекцій. Обі промови прикували слухачів, але коли панна Зейкан ще задекламувала „Кавказ" то оплескам не було кінця.

Окремо треба згадати про нашого сольоспівця, Михайла Голинського, який по майстерськи виконав такі пісні: як: „Чого мені тяжко", „Думи мої" і „Бють пороги" при фортепіяновім акомпаніяменті панни Стефанії Андрусевич.

Програма була добре підготована стараниям гр. Цимбаліста. Предсідник О. Штик привитав зібраних, а гр. Довгань закликав громаду до жертвенности. При цій нагоді зясував народню працю Федерації, а зокрема її старання для несення допомоги нашим скитальникам. У відгомін на заклик громада щедро склала жертви на руки членок Союзу Українок Америки - Олі й Марусі Кахіній та Олесі Бугай.

Загального приходу зо свята було $735, розходів було поверх трьох соток, одначе точного фінансового звіту тут не оголошується. Саля Народного Дому була переповнена, а це знак, що люди розуміють потребу віддання пошани нашому народньому генієві. Треба ще згадати, що про нашу Федерацію знають уже в Дітройті різні етнічні групи і запрошують її до різних міжгрупових свят як репрезентантку українського громадянства.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

АПЕЛЕЮ ДО ПУБЛИКИ.—Секретар праці, Луіс Б. Швеленбак, звернувся до загалу, щоби попер його пропозиції в справі полагодження страйку телефонних робітників. Ці пропозиції, які він вважає „цілком справедливими", відкинула юнія, а теж і телефонна компанія. Картина представляє Швеленбака, як промовляє до громадянства по радіо.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

* * *

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

6478. Угрин Юлії і Анни від Кривавич Василя з с. Кропивник, Добромиль.

6479. Щерба Петра, Степана і Теодора, Слиш Пантелеймона і Катерини з с. Пельні, Сянік, від Щерба Володимира.

6480. До рідних і знайомих з с. Бучин, Броди, від Рудакевич Івана.

6482. Колісник Теодора, Михайла і Івана від Колісник Михайла.

6483. Шепчун Степан з села Кутище, Броди, Шепчун Степан і Ярослав з Підкамінння, Броди, благають своїх земляків про афідедвіт.

6484. Погребник Семена і Григорія з с. Рожнів, Косів, від Погребник Анастазії.

6485. Боренко Олекси з с. Ушковичі, Перемишляни, від Чепіжак Михайла.

6487. Залуцький Йосифа від Човган Евгена.

6489. Троян Михайла з села Павлокома, Добуш Івана, Хрумчак Івана з с. Кіньске від Вацяк Андрія.

6490. Береза Боґдана і Володимира, Джус Володимира з с. Шили, Збараж, від Руднак Августина Йосифа.

6491. Череменяк з с. Глучків, Сянік, десь на скитальщині, від Череменяк Параски і тітки Розалії Майко в Америці. (Таборові часописи просимо передрукувати).

6492. Маханець Михайла і Василя з с. Бідевня, Тячово, Карпатська Україна, від Маханець Михайла.

6493. Кричковська Юлії з с. Нижанковичі, Перемишль, від Кричковський Івана.

6494. Біют Анастазії і Константина від д-ра Чиневи Марії.

6495. Гук Марії, Параски, Феді і Варвари (Саверко) з с. Золотий Потік, Бучач, від Грибик Марії (Томяк).

6496. Дмитрик Юстини з с. Ліщова Дол., Перемишль, від Павлищин Дмитра.

6497. Тетман Юрка з с. Красне, Ярослав, від Цапляп Андрія.

6498. Харатін Катерини (Качмарик) від Шаблій Ілька з с. Підгать, Мостиська.

6499. Демус Степана від Демус Михайла з с. Сколошів, Ярослав.

6501. Фері Гната, Івана і Михайла з с. Войнилів, Калуш, від Фері Павла.

6503. Сеньків Василя з села Котузів, Підгайці, від Сеньків Катерини.

6504. Цегень Пазі від Матійкович Івана з с. Нанчілка Вел., Самбір.

6506. Купкевич Могдалини з с. Вітошинці, Перемишль, від Купкевич Анатоля.

6507. Білинець Івана з с. Хащоване від Бумбар Івана.

6508. Спарнек Петра від Петрушак Михайла.

6510. До кревних і знайомих з с. Підпечари, Станиславів, від Веляник Василя з Обертина.

6511. а) Цяпало Ксені і Насті від Цяпало Петро з с. Дубровиця, Львів.

6511. б) Полулях Михайла з Дорошова, Самбір, від Полулях Івана з с. Черняви.

6511. в) Мурашко Петра від Шпак Степана з с. Раковець, Бережани.

6512. Цьвях Теодора, Семена і Юстини від Цьвях Семена.

6513. Різник Володимира, Бодак Ярослава, Кучкуда Михайла з Поморян від о. Кармазин Володимира і Квіт Зенона.

6514. Чикисило Демка і Івана, Сорока Анни з с. Воля Міх., Сянік, від Чикисило Анни (Іваник).

6515. Вішневська Анелі (Миколаєвська) з села Воля Куб., Самбір, від Васюта Семена.

6516. Сташак Андрія і Івана, сини Степана і Христини, від Сташак Василя.

6517. Бойцун Івана і Юрка з с. Пеняки, Броди, від Бойцун Василя.

6518. Лютак Петра з с. Спас, Долина, мабуть на Кубі, від Лютак Василя.

6519. Тисовський Миколи з с. Завадівки, Турка, від Допата Михайла.

6520. Будейко Магдалини від Турчиняк Ніни з с. Біскупи Шляхоцькі.

6521. Тиндик Дмитра з Судової Вишні від Третяк Івана.

6522. До рідних і знайомих від Ґерик Семена з с. Ляшки Гостинцеві, Мостиська.

6523. Багрій Івана і Марти (Райдюк) з села Улашковець, Чортків, від Білик Анни.

6524. Крижанівська Ксені, Пшибильський Йосифа, Свінціцький Кирила з с. Угринів, Підгайці, від Вирста Станислава.

6525. Кафлюк з с. Кулачківці, Коломия, від Скородій Нестора і Параски (Вірстюк).

6526. Кіцак Петра з с. Тисовець, Балигород, від Кіцак Івана.

6528. Зуляк Миколи, Назарків Степана, Боечко Петра, Синьків Степана з с. Гермаківка, Борщів, від Матіїв Миколи.

6529. До земляків і знайомих від Стебницький Базя з с. Борині, Турка.

По інформації писати до:

**United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.**

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ЩО ПИШУТЬ?

З ЛИСТА ДО ПОЛЯКА В АМЕРИЦІ ПРО УКРАЇНСЬКЕ МУЧЕНИЦТВО.

Секретар одного з відділів У. Н. Союзу надіслав до редакції „Свободи" листа, якого одержав з Польщі його сусід, поляк, з походження, від своєї рідні, що живе в Польщі. Лист писаний по польськи і представляє відносини в селі та те, що сталося з ріднею. Передаємо в перекладі тільки це, де є згадка за українців. Секретар пише, що сусід прийшов, щоб йому цього листа прочитати, а потім дав дозвіл вислати його до редакції з тим, щоб його по використанні звернути. У цьому листі пишеться виразно про „польських злодіїв і бандитів", пише секретар, і тому саме посилає його до редакції, бо це вияснює деякі події. В листі читаємо, між іншим, таке:

* * *

„Військо постійно ходить і має всіх злодіїв і бандитів на лісті. Як зловлять, то Господи, як їх бють... військо ходить перебране за цивілів, а навіть за бабів і так ловить бандитів... Такий час прийде, що й я видам тих бандитів. Давніше, то ми спали в корчах, бо по хатах кров лилася... В Пясковицях зігнали „рускі наруд" до школи і там їх усіх вистріляли, 375 людей, а живим остав тільки один хлопчина, бо лежав у крові й так його не добачили вбивники, як ходили між трупами і глядили, чи ще хто не остав живим. Він потім розповів усе докладніше. Але памятайте, що не всі поляки такі...

„До костела люди ходять, але до церкви ні, бо з неї тільки стіни остали на майдані. Як зачали злодії забирати з церкви дорогі річи, то польський ксьондз з органістою пішли до церкви і забрали решту річей до костела. Раз польський ксьондз зачав за це троха сварити в костелі на проповіди, то зараз йому вкрали безрогу. Один з злодіїв хвалився, що здире з церковної бані хрест, та що мусить це зробити. Навіть був уже виліз на баню, але злетів і зломив собі карк, три дні мучився і вмер... Як у неділю напали бандити, то ціле село підпалили, а один з них хотів розбити церкву гранатою і кинув гранату на церкву, але вона не експлодувала і скотилася назад з церкви наділ. Та він розлютився і вхопив цю гранату і зачав щось з нею робити і вона йому трісла в руках і рознесла бандита на дрібні кусні, так що не було що збирати...".

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 3-го квітня 1947 року померла в 50. році життя

АННА ПРОЦЬКА,

членкня 370 відділу У. Н. Союзу в Ню Гейвен, Конн.

Покійна походила з села Остров, повіт Тернопіль, Зах. Україна. Полишила в смутку чоловіка Прокопа, дочку Стефанію і синів Володимира і Йосифа.

Похорон відбувся 5. квітня з дому жалоби і укр. катол. церкви св. Михаїла при участи родини, знайомих і членів 370 від. — В. Її П.!

В. Гіна, секр.

Дня 19. квітня 1947 року помер

СИДОР КУРИКС.

Покійний вступив до Тов. Богородчани, відділ 233 У. Н. Союзу в 1913 році, а до Бр. св. О. Николая, від. 5 У. Н. Союзу в Асторії, Л. Ай., в 1932 році. Оставив у смутку жену і дочки.

Похорон відбувся в середу, 23. квітня, до церкви св. Юра при 7. вул. в Ню Йорку і на цвинтар Кальварія. — В. Й. П.!

П. Барнич, секр.

Дня 21. квітня 1947 року помер у 56. році життя

ЙОСИФ КОМАРНИЦЬКИЙ

член Тов. Зоря, від. 69 У. Н. Союзу в Ню Йорку.

Покійний полишив у смутку жену і дорослі діти. Походив з міста Богородчани, Зах. Україна.

Похорон відбувся в четвер, 24. квітня, з погребового заведення квітня, з погребового заведення П. Яреми до укр. катол. церкви св. Юрія при 7. вул. — В. Й. П.!

М. Лиштей, секр.

Дня 22. квітня 1947 року помер у 64. році життя

ІВАН РОМАНОВСЬКИЙ,

член Бр. св. Василія, від. 43 У. Н. Союзу в Карбондейл, Па.

Покійний походив з села Порось, повіту Вільно, а до Союзу вступив у 1923 році. Полишив жінку Марію, сина Франка й доньки Казю, Марію, Анну й Олену. — В. Й. П.!

Г. Коваль, секр.

Кожний, хто бажає, щоби прислане ним оголошення **пошукувань родини і знайомих різних скитальників** було поміщене у „Свободі" **безплатно**, хай вишле таке оголошення впрост до

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Хто бажає, щоби прислане ним оголошення було **поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне**, то **хай разом з оголошенням пришле гроші. Одноразове** оголошення, розміру 1½ цаля в одній колюмні, коштує $1.00.

Адм. „Свободи".

ПОШУКУЮТЬ

Шукаю МИКОЛИ КОВТАЛЮК ДМИТРІВ зі села Стрільче, повіт Городенка. Голоситись, або писати до:
N. KOWTALUK
2317 W. 11th St., Cleveland 13, Ohio

СТЕПАН ВОЙЧИШИН шукає краянів з Клибанивки. Інтересовані хай пишуть:
STEPHAN WOJCZYSZYN,
322 St. Pauls Ave., Jersey City, N. J.
Tel. JO 2-9719

ТАРЗАН, ч. 1596. Лиина в пригоді.

Коли малпочоловік зближився, він вказав на камінь, який виставав високо зо скали.

„Приведи їх сюди, Стренґ!" закликав він і самий вискочив на скалу.

Швидко малпочоловік вдерся на вистаючий камінь.

Опісля, за вказівками Тарзана, Стренґ видрапався на камінь при помочі виннової бадилля.